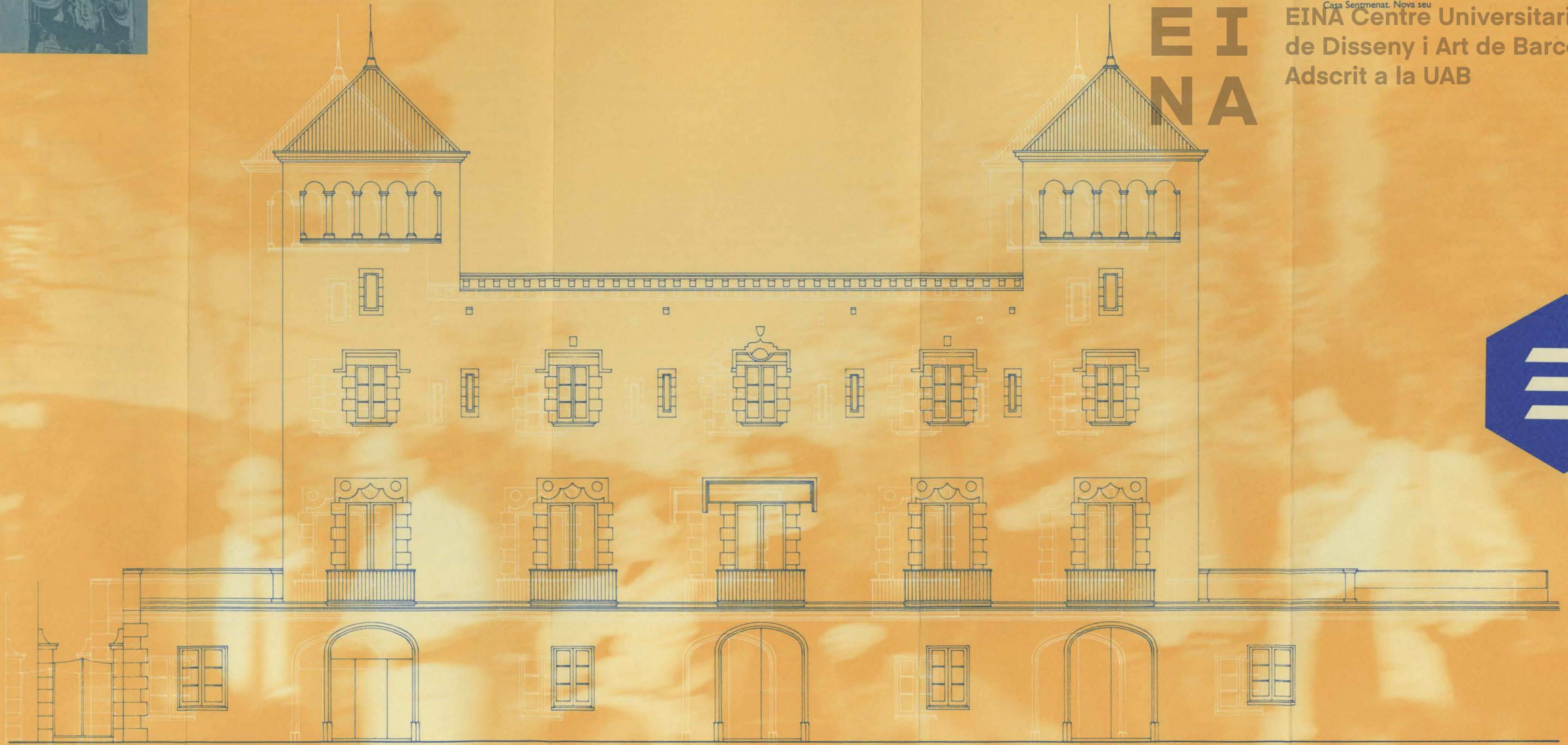

EINA

Casa Sentmenat. Nova seu
EINA Centre Universitari
de Disseny i Art de Barcelona.
Adscrit a la UAB

L'escola Eina, fundada l'any 1967 per un grup d'intel·lectuals, tècnics i artistes, heterogeni en la composició, però homogeni en la intenció, es troba actualment en fase de creïxement.

Una vegada haver complert els 20 anys, que van ser commemorats amb una gran exposició al Palau Robert de Barcelona, Eina sent la necessitat d'estendre el seu camp d'investigació i d'ensenyament a totes les matèries que puguin ser interessants per a completar la formació dels seus alumnes i servir d'estímul per als professionals que es mouen dins el seu entorn.

No hi ha dubte que la implantació d'Eina dins el món cultural català ha estat remarcable al llarg de tots aquest anys. Seria excessivament extens detallar tots aquells dissenyadors i artistes, que ara ocupen llocs destacats dins el món del disseny i de l'art, que han passat per les seves classes i tallers. L'ensenyament del disseny i de l'art ha estat primordial des de l'inici, però Eina no s'ha limitat a això: ha estat un centre d'incentius i d'activitat cultural important. A les seves aules i al seu jardí han tingut lloc gran nombre d'exposicions, conferències, seminaris, presentacions i col·loquis d'un pes indiscutible.

Per aquestes raons i per tal de poder desenvolupar degudament totes aquestes activitats i altres que té en projecte, a Eina li cal el suport i l'ajuda d'aquelles persones i entitats que per la seva vinculació amb el món cultural poden trobar-se prop dels seus objectius. Per això necessita crear una Fundació que li permeti fer un salt endavant. Una Fundació que aplegui aquells que puguin sentir el seu projecte com a cosa pròpia.

Albert Ràfols Casamada
President de la Fundació Eina

Amics, com sabeu, Eina està canviant de casa. El català dóna molta importància a aquest fet ja que, d'una manera gens romàntica, defineix precisament així el matrimoni: posar casa o casar-se. Però no cal anar tan lluny ni deixar-nos dur pel "geni de la nostra llengua" per reconèixer que el lloc, l'emplaçament, té sempre una significació que va molt més enllà de l'estricta topografia. La va tenir ja en el primer i fundacional èxode de Via Augusta a la torre de Vallvidrera el 1967. La té avui, potser més, quan gràcies a l'Ajuntament hem trobat un espai que ha de permetre a l'Escola traduir-se i desenvolupar-se en un nou espai.

Es diu que les ciutats estan constituïdes de fites o punts de referència visuals. Però també ho estan de fites simbòliques, de grups o d'institucions que identifiquen i aglutinen la memòria d'un país. Eina és una de les poques fites d'aquesta mena que hem tingut i conservem. És a dir: un lloc alhora acollidor i orientador, de presència i de referència, instrument per a la nostra feina i definidor de la nostra identitat. I el més meravellós del tot: un lloc que ha sabut ser progressista o avantguardista sense ser mai sectari ni doctrinari, de manera que s'ha mantingut sempre porós, manejable i apropiable per tots els qui hi arribàvem amb una idea o un projecte nous. I això sense incorporar-nos mai unes "instruccions per al seu ús". La supervivència al seu si del Col·legi de Filosofia, en un moment crític, n'és una mostra que a mi m'és especialment cara.

I bé. La Fundació que ara neix és necessària tant perquè Eina continuï essent aquest referent simbòlic com perquè pugui endegar les tasques educatives i culturals que té per endavant. El salt no és fàcil, certament, i no és casualitat que en català aquest terme tingui connotacions exactament contràries -o complementàries- a casar-se. I no és fàcil perquè cal traslladar i ampliar no només les instal·lacions, sinó també l'esperit. És doncs a la recerca d'aquest suplement d'ànima i de recursos econòmics que en nom d'amics d'Eina goso adreçar-me a tots els que des de sempre us heu sentit al nostre costat.

Xavier Rubert de Ventós
Amic d'Eina 1986

L'any 1984, pocs mesos després d'haver assumit la responsabilitat de dirigir aquesta col·lectiva, heterodoxa i multidisciplinar institució que és Eina, em vaig adonar que, d'entre les coses importants que ens faltaven, l'espai i els equipaments eren objectivament els més necessaris.

Aleshores vaig escriure aquesta reflexió al meu dietari de direcció, per tal de no passar dia, mes ni any que no sentís la presència física i psicològica d'aquesta angoixosa necessitat.

Ha calgut que passessin bastants anys fins a trobar i poder gaudir de l'excel·lent oportunitat que ara se'ns presenta. Com a resultat de les converses entre l'Ajuntament de Barcelona i Eina va sorgir una proposta, de vegades aturada o trencada pels entrebancs burocràtics, que ofería la seu idònia per al desenvolupament de les activitats d'Eina.

La casa Sentmenat, també anomenada palau dels marquesos de Sentmenat, ocupa un lloc preferencial a la vessant sud d'una extensa pineda entre la carretera de les Aigües i Can Caralleu, al capdamunt de Sarrià. El parc es convertirà en un magnífic espai verd de caràcter públic, amb jardins, estanys, fonts i grans arbres, a més del frondós bosc que s'enfila en pendent cap a la serralada de Collserola.

Conjuntament amb els Serveis de Patrimoni de l'Ajuntament de Barcelona, hem arribat a un acord en virtut del qual la casa serà ocupada per Eina durant un període de 35 anys a canvi de restaurar-la i adequar-la al nou ús que se'n farà.

A tal fi, doncs, hem creat la Fundació Eina, de caràcter privat però d'inequívoca projecció pública, per tal de cohesionar esforços, ajuts i finançaments així com de convertir-se en un futur immediat en motor i suport cultural de l'escola.

Hem encetat una etapa nova, complexa i estimulante. Ja han estat efectuats els aixecaments necessaris i també els estudis d'estabilitat de l'edifici. Igualment, hem elaborat un avantprojecte d'arquitectura per tal de mesurar el volum d'obra que cal emprendre i les possibles despeses de l'operació. Finalment, també hem emprès la recerca d'empreses i amics d'Eina que col·laborin a patrocinar les obres de la nova escola.

Eina, n'estem convençuts, és capaç de dur a terme tan important, i potser definitiva, aventura. Però cal no oblidar que han estat sempre les persones, amics, professors i alumnes, les que han fet possible la pervivència d'Eina.

Miquel Espinet
Director de l'Escola Eina

La Fundació Eina es crea per realitzar les activitats següents:

- Promoure la pedagogia i fomentar la difusió del disseny i de l'art, la imatge i la comunicació.
- Crear un fons d'art i una biblioteca especialitzada per tal d'afavorir i promoure les iniciatives que contribueixin a fomentar les activitats artístiques i culturals.
- Contribuir al debat públic de totes aquelles matèries relacionades amb l'art, la cultura i llur estudi.
- Col·laborar amb l'administració pública i organismes particulars en l'àmbit artístic i cultural.
- Organitzar, promoure i dirigir estudis, seminaris, col·loquis, conferències i taules rodones per promoure les finalitats abans esmentades, així com publicar edicions relacionades amb els objectius principals de la Fundació.

Per tal de poder dur a terme aquestes activitats, el trasllat a una nova seu és fonamental. Per això l'Ajuntament de Barcelona ens cedeix la Casa Sentmenat, que s'ha de rehabilitar. L'elevat cost de la restauració i rehabilitació d'aquest edifici ens obliga a diversificar les fonts de finançament, atès que els préstecs sol·licitats no cobreixen la xifra total.

És per aquest motiu que ens permetem adreçar-nos a vostè, com a persona vinculada a Eina, i demanar-li en concepte d'aportació a la Fundació la quantitat de 250.000' pessetes.

Albert Ràfols Casamada, com a degà d'Eina, elaborarà un gravat especialment per aquesta ocasió, que donarem a tots els benefactors de la Fundació, a qui anomenarem especialment "Amic de la Fundació Eina".

A més, la Fundació Eina té previst elaborar un llibre sobre la rehabilitació de la Casa Sentmenat en el qual figuraran en crèdits especials els noms dels "Amics de la Fundació Eina".

Suposo, com a gerent de la Fundació Eina, que aquests paràgrafs expliquen suficientment la importància que té el seu ajut i la seva aportació.

Només amb la col·laboració de tots podrem dur a terme aquest projecte.

Anna Maio
Gerent de la Fundació Eina

Casa Sentmenat
EINA Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona.
Edifici situat al capdamunt de Sarrià, entre la Carretera de les Aigües i Can Caralleu, al mig d'un extens parc urbà.
Superfície de la casa: 1.600 m²
Nombre de plantes útils: 3

